

قطعنامه درباره جدایی بخشی از رفقای سازمان

۱- کنگره چهاردهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) با تایید اطلاعیه کمیته مرکزی منتخب کنگره سیزدهم در مورد این جدایی به تاریخ ۷ ژوئیه ۲۰۰۹ (ضمیمه ۱)^۱ بر نکات زیر تاکید می کند:

۲- همانطور که در بیانیه مذکور آمده " این جدایی ناشی از اختلاف نگرش در مناسبات مربوط به فعالیت جمعی سیاسی و چگونگی تنظیم رابطه گرایش های فکری متفاوت درون سازمان است." ترجمه عملی این اختلافات در روند دمکراتیزاسیون هر چه بیشتر مناسبات زندگی سیاسی جمعی ما خود را نشان داد.* هر چه اختیارات مرکزیت با مصوبه های کنگره به سمت مجامع عمومی تر اعضا سوق پیدا کرد، تناقضات رابطه بین گرایش های فکری متفاوت با بن بست روبرو شد. از نظر ما این بن بست ناشی از عدم تحمل گرایش های متفاوت، هر چند استوار بر مبانی مشترک برنامه ایی، از جانب فعالان بخش جدا شده از سازمان بود. ما بر آن بوده و هستیم که گرایشهای متفاوت، که در چهارچوب مبانی برنامه مصوبه کنگره اول سازمان ما قرار دارند، می توانند کماکان بر اساس روالهایی که طی سالهای اخیر برای هم‌رزمی و مبارزه مشترک در سازمان ما شکل گرفت به فعالیت جمعی ادامه دهند. نمونه عدم تحمل گرایش های متفاوت و عدم پذیرش عملی آزادی بیان واقعی گرایشها خود را در برخورد رفقای جدا شده در مورد شرکت یکی از گرایشهای فکری در فرآیند مربوط به تعیین ضوابط حاکم بر رسانه های سازمان نشان داد. نشست مورخه ۳ ماه مه این رفقا مصوب کرد که: آنها در هیچ فرآیندی که سؤال مربوط به حذف " دیدگاه " (جایگاه مقالاتی از اعضا که از نظر آنها مخالف و ناهمخوان با مصوبات سازمانی است) شرکت نمی کنند. این چیزی جز درخواست حذف آن گرایش فکری نبوده و نحوه نگرش به تحمل نظر مخالف و آزادی بیان را نشان می دهد.

۳- در دوره مباحثات برای چگونگی ضوابط حاکم بر رسانه ها و همچنین بحث های سیاسی درباره کشتار فلسطینی ها در غزه، فضای سازمان تنش آلود شد. در متن چنین وضعیتی در تاریخ ۲۲ فروردین ۱۳۸۸ (۱۲ آوریل ۲۰۰۹) تعدادی از اعضای سازمان با انتشار یک نامه درونی، ضمن اعتراض به فضای موجود خواهان مبارزه با آن شدند.^۲ (ضمیمه ۲)

اکثریت اعضای کمیته مرکزی سازمان نیز به صفت فردی این نامه اعتراضی را امضاء کرده بودند. این نامه ابهامهایی در فرمولبندی داشت و مثلاً در مورد اتخاذ تاکتیک و تعیین تصمیم سازمانی بر اساس رای اکثریت باعث سوء استفاده مخالفان شد و علیرغم توضیحات لازم که در مصوبات کمیته مرکزی هم آمده و در این نوشته خواهد آمد، آنها از این سوء استفاده دست نکشیدند.[†] اما ما بر آنیم که

* گزارش با وجود روایت عینی در وجوه غالب خود از منظر دموکراتیزه شدن مناسبات تشکیلاتی به بحران برخورد کرده است. بن بست در مناسبات تشکیلاتی هر چند عامل بی واسطه و مقدم بحران بشمار می رود، اما بر بنسرت بحران سیاسی - نظری عمیق تری سرباز کرده است. (نظر اقلیت)

† نحوه جمع آوری امضا موجب رنجش پاره ای از رفقای اعضای سازمان شد و تاثیر منفی بر روند قضایا داشت. (نظر اقلیت)

این نوشته بر خلاف نظر رفقای جدا شده، چنانکه در مصوبات آنها اعلام شده است، علت این جدایی نبوده و تنها بهانه ای شد که رفقای جدا شده حرکت خود را در پناه آن برای جدایی پیش برند. ^۱ با انتشار این نامه، آنها نشست جداگانه ای از نشستهای عمومی اعضای سازمان تحت عنوان " مخالفان نامه سرگشاده " در تاریخ ۱۹ آوریل ۲۰۰۹ تشکیل دادند. از این پس بنا بر مصوبات نشست های آنان که در ضمیمه ۳ ^۲ می آید شرکت در جلسات عمومی سازمان داده شده توسط کمیته مرکزی را هم تحریم کردند. (لیست و متن کامل مصوبات نشست های جداگانه آن رفقا و پاسخهای کمیته مرکزی به نمایندگی از جانب نشستهای عمومی سازمانی اعضا را ضمیمه ۳ ^۳ به ترتیب تاریخ آورده ایم تا تصویر واقعی از اختلافات در اختیار علاقمندان قرار گیرد.

در تاریخ پنج شنبه ۲۸ ماه مه نشست مشترک کمیته مرکزی با هیئت نمایندگی رفقای جدا شده بنابر پیشنهاد کمیته مرکزی و پذیرش آنها برگزار شد. جمع بندی این رفقا از این مذاکره (در ضمیمه ۳ ^۴ متن کامل این جمع بندی منعکس است) در کلام نهایی این بود که فعالیت مشترک موافقین و مخالفین نامه سرگشاده در یک سازمان مقدور نیست و باید وارد مرحله اجرایی جدایی شد. اما جمع بندی کمیته مرکزی این بود که علیرغم تاکید ما بر این نکته که اختلافات ما در چهارچوب مبانی برنامه و اساسنامه سازمان است و ضمن ادامه تلاش برای ممانعت از جدایی، اگر این رفقا همچنان بر جدایی تاکید دارند ما خواهان تداوم مذاکره برای بررسی راه های جدایی متمدانه هستیم و از نظر ما حتی اگر کار به جدایی بکشد، اشتراکات پایه ای ما این امکان را میدهد که نوعی خاص و الگوی تازه ای از جدایی را که در عین حال اشتراکات ما را نیز منعکس کند به جنبش چپ ارائه دهیم.

در تاریخ ۲۰ ژوئن مذاکره هیئت نمایندگان رفقای جدا شده و هیئت منتخب کمیته مرکزی برای حل و فصل اجرایی امر جدایی انجام شد. در این مذاکره هیئت منتخب کمیته مرکزی به این رفقا به ترتیب پیشنهاد کرد که جدایی به تعویق بیفتد و پس از یک دور بحث علنی در یک کنگره مشترک برای حل اختلافات به شیوه اصولی اقدام شود، و اگر این پیشنهاد را رد میکنند و همچنان بر جدایی تاکید دارند، به صورت دو فراقسیون مستقل تشکیلاتی و با حفظ برخی فصول مشترک امر جدایی را به انجام رسانیم که همه این پیشنهادات توسط این رفقا رد شد و با کمال تاسف این جدایی بر ما تحمیل شد.

کنگره چهاردهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) با ابراز تاسف از این جدایی اعلام می کند که از دید ما هیچ یک از اختلافات موجود در سطحی نیست که مبانی مشترک برنامه ای و اساسنامه ای سازمان ما را خدشه دار کند. ما معتقدیم این حد از اختلافات و تفاوت در نگرش، که لازمه پویایی و طراوات فکری است، در چهارچوب یک سازمان انقلابی و آزادیخواه کمونیستی می گنجد. از اینرو ما کماکان خواهان همکاری و مبارزه مشترک هستیم و بعد از تلاش های سالهای اخیر برای فعالیت متحدانه همه هواداران سوسیالیسم، یکبار دیگر از همه آنها که می توانند بر اساس پایه ای ترین موازین مربوط به رهایی از سلطه سرمایه و آزادی واقعی انسانی مبارزه کنند دعوت به متحد کردن مبارزه خودمان می کنیم.

کنگره چهاردهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

مرداد ۱۳۸۸

^۱ طرح پاره ای از مسایل ناروشن و مبهم در نامه سرگشاده موجب واکنش ناهنجار و بهانه ای مناسب برای جدایی شد. (نظر اقلیت).

ضمیمه ۱:

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

پیرامون جدایی بخشی از رفقای سازمان

در سی امین سالگرد تاسیس " راه کارگر " متأسفیم که به اطلاع عموم برسانیم که بخشی از اعضای سازمان ما تصمیم قطعی خود را برای جدایی و پایان دادن به وحدت سازمانی اعلام کرده و آنرا به مورد اجرا گذاشته اند . این جدایی ناشی از اختلاف نگرش در مناسبات مربوط به فعالیت جمعی سیاسی و چگونگی تنظیم رابطه گرایش های فکری متفاوت درون سازمان است. این اختلاف که خود را در موضوع ضوابط حاکم بر شیوه کار رسانه های سازمان نیز نشان میداد ، عواقب خود را در مناسبات اعضا با یکدیگر نیز بروز داد .

تفاوت نگرش پیرامون مسایل فوق در جریان بحثهای مربوط به آنها بویژه در یکساله اخیر فضای درونی سازمان را تنش آلود و زمینه گفتگو را نامناسب کرده بود. در متن چنین وضعیتی در تاریخ 22 فروردین 1388 تعدادی از اعضای سازمان با انتشار یک نامه درونی ، ضمن اعتراض به فضای موجود ، خواهان مبارزه با آن شدند.

اکثریت اعضای کمیته مرکزی سازمان نیز به صفت فردی این نامه اعتراضی را امضا کرده بودند.

بعد از انتشار این نامه سرگشاده درونی، شمار دیگری از اعضای سازمان ، به مضمون و روش جمع آوری امضا این نامه اعتراض کردند. آنها نشست های جداگانه خود را تحت عنوان مخالفان نامه سرگشاده برگزار کرده و خواستار آن شدند که : موارد اتهام مندرج در نامه و نام متهمین اعلام شود. در این میان یکی از ان رفقا ، که عضو مرکزیت بود ، از ادامه حضور در جلسات کمیته مرکزی خودداری کرد. کمیته مرکزی در پاسخ به اعتراض این رفقا از آنان خواست که در نشست منظم مجمع عمومی و در بحث همگانی مسایل مورد اختلاف بررسی شود . اما متأسفانه رفقای معترض از پذیرش این پیشنهاد خودداری کرده و به تحریم مرکزیت و جلسات عمومی آن ادامه دادند. ما همچنین به این رفقا پیشنهاد کردیم که چنانچه دیگر به صلاحیت کمیته مرکزی باور ندارند با فراخواندن کنگره 14 سازمان و یا یک کنگره فوق العاده پیش از موعد ، ضمن بحث و تصمیم گیری پیرامون اختلافاتمان ، کمیته مرکزی جدیدی را با رای اکثریت اعضای کنگره انتخاب کنیم. پیشنهاد دیگر کمیته مرکزی به رفقای خواهان جدائی ، به تعویق انداختن آن به منظور بحث و تبادل نظر بیشتر برای شفاف شدن موارد اختلاف و حداقل شکل گیری پلاتفرمهای روشن و مشخصی که با مراجعه به آن ، موارد اختلاف برای اعضاء سازمان روشن گردد. اما متأسفانه این پیشنهادات نیز مورد پذیرش رفقا قرار نگرفت . ما حتی پیشنهاد کردیم که برای حفظ وحدت سازمانی به صورت دو فراکسیون تشکیلاتی مستقل (اما زیر یک سقف) فعالیت کنیم ، که این خواسته هم از طرف آنان رد شد . کمیته مرکزی همچنین خواستار آن بود که موارد اختلاف را برای یک دوره به بحث علنی بگذاریم تا فعالین جنبش چپ نیز در جریان مباحثات ما قرار گیرند و تنها پس از شفاف سازی اختلافات و در صورت ضرورت و بحث کافی امر جدائی را به مرحله اجرا درآورند . آخرین پیشنهاد ما تعویق این جدایی در شرایط بر آمد اخیر اعتراضات توده ای در ایران و به منظور سازماندهی حمایت موثر و یکپارچه از جنبش داخل بود ، که آن هم رد شد! از اینرو علیرغم نظر اکثریت کمیته مرکزی و دست کم نیمی از اعضای سازمان ، این جدایی بر ما تحمیل شد.

ما ضمن مخالفت با این جدایی ، آشکارا اعلام میکنیم که از دید ما هیچ یک از اختلافات موجود در سطحی نیست که مبانی مشترک برنامه ای و اساسنامه ای سازمان ما را خدشه دار کند. ما معتقدیم این حد از اختلاف و تفاوت در نگرش ، که لازمه پویایی و طراوت فکری است، در چهارچوب یک سازمان انقلابی و آزادیخواه کمونیستی می گنجد . ما بر این باوریم که جدایی این بخش از پیکره سازمان ، پراکندگی در صفوف جنبش سوسیالیستی را بیش از پیش دامن زده و

به روحیه وحدت طلبی در طیف بزرگ هواداران آزادی ، سوسیالیسم و خودحکومتی کارگران و زحمتکشانش آسیب
میرساند. از اینرو ما کماکان خواهان همکاری و مبارزه مشترک هستیم .

ما در آینده اسناد و گزارش تفصیلی دیگر موضوعات مورد اختلاف و روند این جدایی را در اختیار عموم قرار خواهیم
داد .

زنده باد آزادی! زنده باد سوسیالیسم !

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

7 ژوئیه 2009 - 16 تیر 1388

- لازم به توضیح است که علیرغم آخرین درخواست کمیته مرکزی ، رفقای خواهان جدایی - که
مسئولیت فنی سایت را برعهده داشتند - بر خلاف اساسنامه از تحویل سایت رسمی سازمان به
ما خودداری کردند ، از اینرو به اجبار سایت اینترنتی جدیدی را ایجاد کرده ایم که آدرس های
آن عبارتند از :

www.rahekaregar.com

www.rahekaregar.net

www.rahekaregar.org

آدرس سایت : site@rahekaregar.com

نامه سرگشاده درونی

رفقای عزیز کمیته مرکزی سازمان

و همه اعضای عزیز سازمان

آری، راه کارگر سی ساله می شود. مبارک است. ما راه کارگری ها همچون جزء کوچکی از اردوی عظیم کار، سی سال است که علیه سرمایه و ارتجاع جهانی و داخلی در آرایشی نابرابر می جنگیم و در مسیر آرمان با شکوهمان که سرنوشت نهائی انسان آزاد شده فرداست، به راهپیمائی ادامه می دهیم.

در این راهپیمائی سی ساله و براین جاده پر سنگلاخ سخت و دشوار اما بادرد بسیار، عزیزانی را از دست داده ایم. یاران ما چون بیشمارانی دیگر که سودای سوسیالیسم و آزادی، سودای زندگانی بهتر برای انسان در سر داشتند، جانانه برسر پیمان ایستادند و دلیرانه سر باختند.

اینک ما، مابازماندگان آن به خاک خفته گان که از میان آتش و خون این مسیر طولانی با همه افت و خیزها، برگ ریزان ها، خطاهای جبران ناپذیر و جانفشانی های کم نظیر، سرشار از آزمون و خطا عبور کرده ایم، به کجا ایستاده ایم؟

راستی را به کجا ایستاده ایم رفقا! که ترک پیمان کنیم ورشته دوستی ورفافت بگسلیم؟ چه برمارفته است که نهال دشمنی می کاریم ورشته دوستی پاره می کنیم؟ برما چه رفته است یاران که چون بیگانگان جداسری پیشه کرده ایم؟ برآن رودخانه ای که قرار بود به دریا بپیوندد، چه رفته است که جویباری میرنده گشته است؟! نه، مابه مرگ این عزیزتن درنخواهیم داد و مصمم ایستاده ایم تا هر اقدام نابخرادنه ای را که دراین میرائی نقش ایفا می کند، خنثی کنیم.

رفقای عزیز!

گذشته ها گذشته است و امروزه این کج اندیشی ها تنها مسیرتلاشی و نابودی سازمان راهموار می کند! آیا برای عزیزان ما دانسته نیست که تیشه به ریشه خود می زنند ونهالی را که به درخت تبدیل کرده ایم، ازبُن به خاک می اندازند، آنهم بنام سوسیالیسم و آزادی؟ آنهم با اینهمه نقد برگذشته؟ آنهم با این همه دستاورد دموکراتیک در درون سازمان از کنگره اول به این سو!؟

نه، روند تلاشی سازمان، سرنوشت محتوم ما نیست. ما به این روند تن در نمی دهیم.

رفقا!

فضای مسموم چند ماهه اخیر، نفس کشیدن را بر اعضای سازمان سخت کرده است. در چنین هنگامه ای که فضا سنگین است و کشنده، اکثریت اعضای سازمان خاموش اند. پیش از آنکه همه مان در این فضا خفه شویم، باید سکوت را شکست. نه تنها نباید به این فضا تن در داد که باید محکم جلوی آن ایستاد.

ما امضاء کنندگان این نامه علیه این فضا که شماری اندک آنرا پرورانده اند- اعتراض می کنیم. ما علیه بی حرمتی ها، علیه توهین ها و تحقیرها، علیه زبان تلخ و غیررفیقانه و علیه دست اندازی به دست آوردهای دمکراتیک سازمان اعتراض می کنیم.

ما علیه همه چیزهای بد، همه چیزهای غیرکمونستی، همه چیزهای غیرانسانی و غیررفیقانه اعتراض می کنیم. و بی تردید همچون اکثریت قاطع اعضای این سازمان معتقدیم، صاحبان اصلی این تشکیلات تک تک رفقای عضو سازمان هستند و هیچکس، مطلقاً هیچکس ارجحیتی بر دیگری ندارد.

رفقای عزیز!

سازمان راه کارگر، عزیز ما نیست چون ظرفی است که ما در آن جا خوش کرده ایم و تا بدین جایش کشانیده ایم، عزیز است چون وسیله سالم، نجیب و مناسبی است در خدمت راهپیمائی بزرگ بر جاده دوران ساز سوسیالیسم و اگر در میان جنبش کارگری و سایر جنبش های اجتماعی رو به رشد میهن دربند ما ایران نامی و جایی دارد - که با سرفرازی باید گفت دارد- محصول چند نام آشنا یا چند مقاله نیست. محصول جانفشانی های تک تک راه کارگری هاست. چه آنها که چهره در غبار خاک فرو کرده اند و چه آنها که در این راهپیمائی حاضرند و چه حتی یارانی که به حق و به ناحق امروزه در کنار ما قرار ندارند. هم از این روست که راه کارگر عزیز ماست و از آن تک تک ماست.

این سازمان عزیز خودش را با برنامه و اساسنامه (که باید اصلاح و ترمیم و بروز شود) و مصوبات کنگره ها تعریف می کند و مبانی روشن و پذیرفته شده ای دارد، نه تفسیر دلخواهی و متلون این رفیق یا آن رفیق.

در این چارچوب است که همه اعضای سازمان حق دارند بدون چون و چرا وبدون قیدوشرط هر چه خواستند بنویسند و هرچه خواستند بگویند. هرگونه ابراز نظر و عقیده از طرف تک تک اعضای سازمان ما تازمانیکه در عمل- تأکید می کنیم در عمل - وفادار به این چهارچوبند، بدون قید و شرط آزاد است

و باید حاکمیت چند صدائی در چارچوب یادشده بالا به رسمیت شناخته شود. اندیشیدن و راه گشائی کردن برای رسیدن به افق آرمانی ما اگر لازمه اش شنا کردن در مسیرهای مختلف یا بیان و اتخاذ تاکتیک های متفاوت است، این در نباید بر روی هیچ رفیقی بسته بماند و امری انحصاری نیست. هم از این روست که اندیشه ورزی در سازمان مانه تنها نباید سرکوب شود که صد البته باید مورد تشویق هم قرار بگیرد.

تنها ملاک ما وفاداری به تصمیم اکثریت در عمل است. تشخیص این امر هم البته تنها به مدیریت قانونی سازمان، کمیته مرکزی و کمیسیون نظارت در فاصله دوکنگره مربوط می شود، نه افراد و نهادهای غیرمنتخب که در واقع کارگزاران مرکزیت هستند. و نه رهبری در سایه-اگر وجود داشته باشد-. برای این اساس و ویژگی هاست که ما با تأکید قاطع بر قانونیت، علیه حذف، تبعیض، اختلاف تراشی، فکرکشی، امتیازدهی و امتیازستانی، نابرابری ها و پیش داوری ها اعتراض می کنیم.

رفقای عزیز!

مقوله "دیدگاه" در این چند ماه مشکل ساز و انرژی سوز شده است. کار رفقائی این شده است که به تعبیر و تفسیر نوشته ها و مهور شدن یا نشدن آنها به مهر "دیدگاه" بپردازند. هرچند این بحث در درون سازمان ما به درستی ادامه دار اما ما گمان می کنیم که به جای تن در دادن به این مشکلات کافی است به سر لوحه رسانه های سمعی و بصری و نوشتاری ما آورده شود: " مواضع رسمی سازمان با امضاء نهادهای رسمی آن اعلام می شوند و مسئولیت نوشتار و گفتار رفقای عضو سازمان به صفت فردی، بعهد خود ایشان است و مسئولیتی را برای سازمان در بر نخواهد داشت".

رفقای عزیز!

ما نیز چون همه شما به وجود اختلافات نظری عموماً شکل نیافته و اقفیم و به هیچ وجه قصد لاپوشانی آن را نداریم. مسئله این است که دارندگان نظرات باید بتوانند دیدگاههای خود را در فضای رفیقانه و با فرصت های برابر مطرح کنند.

در صورت استقرار فضای رفیقانه و برابر است که مبارزه نظری سالم فرصت عرض اندام پیدا خواهد کرد. نه با سنگربندی های مصنوعی! و زیر فضای پرتنش و مرعوب کننده، چرا بجای اتهام زنی ها، تخریب کردن ها! و هول دادن رفقائی که گمان می رود به کژ راه می روند، آستین بالا نمی زنیم و روی اختلافات کار نمی کنیم؟ آیا چون حذف و جداسری سهل تر است به آن پناه برده ایم؟ آیا نمی شود به قیمت حذف جذبه دلربائی های روزانه که جز روزمرگی و فرصت سوزی باری ندارد، مسئولانه

نشست و کار جدی و اقماعی کرد؟ و فاصله با هم‌زمان سی‌ساله را در هم شکست؟ آیا تنها در صورت سازماندهی مبارزه نظری در یک فضای رفیقانه و برابر با هدف وصل و نه فصل نیست که سرانجام هر رفیقی امکان می‌یابد تا نظراتش را شفافیت بیشتری ببخشد؟

ما امضاء کنندگان این نامه به صفت فردی و مستقل از جایگاه تشکیلاتی خود اعلام می‌کنیم که علیه روش‌های ویرانگر خواهیم ایستاد و بیش از این نه سکوت می‌کنیم و نه تمکین می‌کنیم و از همه همدلان معترض که متأسفانه فرصت تماس با آنان فراهم نشده دعوت می‌کنیم تا با امضای خود در زیر این نامه، با ما همصدا شوند. پایدار باشید

زنده باد سوسیالیسم و آزادی

زنده باد اتحاد رزمنده راه کارگری ها

پایدار باد سازمان پر افتخار کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

22 فروردین 1388 برابر با 10 آپریل 2009

امضای بخشی از رفقا

ضمیمه ۳

لیست و متن کامل مصوبات نشست های جداگانه رفقای جدا شده و پروتکل های کمیته مرکزی

بخش یک: لیست و متن مصوبات نشست های جداگانه رفقای جدا شده

الف- لیست مصوبات نشستهای رفقای جدا شده به ترتیب تاریخ برگزاری:

- ۱- نشست فوق العاده پالتاکی مورخه ۱۹ آوریل ۲۰۰۹
- ۲- مصوبات دومین جلسه مخالفین نامه سرگشاده مورخه ۲۶ آوریل ۲۰۰۹
- ۳- مصوبات نشست سوم مخالفان نامه سرگشاده مورخه ۳ می
- ۴- مصوبات نشست چهارم مخالفان نامه سرگشاده مورخه ۱۰ مه ۲۰۰۹
- ۵- مصوبات نشست پنجم مخالفان نامه سرگشاده مورخه ۱۷ مه ۲۰۰۹
- ۶- گزارش و مصوبات نشست ششم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان مورخه ۲۱ مه ۲۰۰۹
- ۷- گزارش و مصوبات نشست هفتم- مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان

ب- متن مصوبات نشستهای رفقای جدا شده به ترتیب تاریخ برگزاری:

توجه: برای سهولت کار، نظرات اقلیت جمع رفقای جدا شده را با رنگ بنفش منعکس میکنیم .

۱- نشست فوق العاده پالتاکی مورخه ۱۹ آوریل ۲۰۰۹

یک – رفیق "ب" که فراخوان دهنده این نشست بود، از این پس دیگر مسئولیت و وظیفه‌ای در این خصوص و برای نشستهای بعدی ندارد.

دو – آیا حاضرین در نشست خواهان ادامه این جلسات و پیگیری مسائل مطرح شده در سری جلسات پالتاکی هستند یا نه؟
تصویب با X رای

سه - هیئتی انتخاب شود تا از این پس وظیفه ارتباط بین حاضرین در نشست و تدارک نشستهای بعدی را به عهده بگیرد.
تصویب با X رای

چهار - آیا ترکیب این هیئت X نفره باشد یا X نفره؟

ترکیب X نفره : X رای

ترکیب X نفره : X رای

مجموع شرکت کنندگان در رای گیری X نفر

پنج - حاضرین در این نشست از کمیته مرکزی درخواست می کنند که از چند عضو کمیته مرکزی که نامه سرگشاده را امضا کرده اند بخواهند تا " نام متهمین " را مشخص و "موارد اتهام" مطرح شده در نامه سرگشاده را برای همه اعضای سازمان روشن کنند. تا تحقق این دو خواست، حاضرین در این نشست در هیچ یک از جلساتی که (کمیته مرکزی سازمان) حول نامه سرگشاده برگزار می کند، شرکت نخواهند کرد.
تصویب با X رای

شش - نویسندگان نامه سرگشاده پلاتفرمی را اعلام کرده و الگویی دیگری از سازمان ارائه داده اند که با اساسنامه سازمان مغایریت دارد. جمع حاضر در نشست امروز اعلام می دارد که این پلاتفرم را نمی پذیرد.
تصویب با X رای

هفت - ما همه امضا کنندگان را یکسان ارزیابی نمی کنیم.
تصویب با X رای

هشت - ما به شیوه جمع آوری امضا اعتراض داشته و آنرا محکوم می کنیم.
تصویب با X رای

نکته پایانی: برای گزینش هماهنگ کننده گان ارتباطی بین رفقای حاضر در نشست، رفقای زیر با رای اعتماد اکثریت حاضر مسئولیت امر ارتباطات جمع مخالف نامه سرگشاده را بعهده گرفتند: رفقا X

از جانب: هیئت ارتباطات نشست ۱۹ آپریل

۲۲ آپریل ۲۰۰۹

۲- مصوبات دومین جلسه مخالفین نامه سرگشاده مورخه ۲۶ آوریل ۲۰۰۹:

یک - جلسات پالتاکی مخالفان نامه سرگشاده، حرکتی تشکیلاتی، علنی، قانونی و بر اساس قاعده بازی جاری در حیات سازمان برگزار شده است. در فراخوان این نشست ها اعلام شده است که حضور کلیه اعضای سازمان در جلسات آزاد است. فراخوان این نشست ها نیز از طریق دبیرخانه سازمان برای اطلاع کلیه اعضای سازمان به تشکیلات ارسال شده است.

تصویب با X رای

دو - ما با حذف ستون دیدگاه (یا هر عنوان دیگری که برای تمایز مرز نظرات فردی از نظرات سازمانی بکار گرفته شود) از رسانه های سازمان (سایت و نشریه مرکزی) مخالفیم و حذف آن را مبین "نه تشکیلات" می دانیم.

تصویب با X رای

هیئت ارتباطات تجمع ۱۹ آوریل

۲۷ آوریل ۲۰۰۹

۳- مصوبات نشست سوم مخالفان نامه سرگشاده مورخه 3 مه

از آن جایی که کمیته مرکزی سازمان به درخواست روشن و ساده ما پاسخ نداده است. ما شرکت کنندگان در نشست سوم بر این نظریه که:

یک - نویسندگان نامه سرگشاده و امضاء کننده گان آن ، سرزمین سوخته مناسباتی ایجاد کرده اند. فضای کنونی تشکیلات با فضای قبل از انتشار نامه سرگشاده قابل مقایسه نیست. تلاش ما برای روشن شدن نام "متهمین" و "اتهاماتشان" و بوجود آمدن امکان دفاع برای "متهمین"، چه از جانب کمیته مرکزی سازمان و چه از جانب امضاء کننده گان نامه سرگشاده، بی پاسخ مانده است. این امر به از میان رفتن فضای عدم اعتماد کنونی کمک نمی کند. ما بر این خواست خود مجدداً پای می فشاریم . چنانچه رفقا قادر به پاسخ به این سؤال نیستید، بهتر است آن را اعلام نمایند.

تصویب با X رای ممتنع X رای

دو - نشست دوم مخالفان نامه سرگشاده بند زیر را مصوب کرد. در این بند آمده است :

" ما با حذف ستون دیدگاه (یا هر عنوان دیگری که برای تمایز مرز نظرات فردی از نظرات سازمانی بکار گرفته شود) از رسانه های سازمان (سایت و نشریه مرکزی) مخالفیم و حذف آن را مبین "نه تشکیلات" می دانیم."

نشست سوم مخالفان نامه سرگشاده ضمن تاکید بر مصوبه فوق، اعلام می دارد:

در تشکیلاتی که در آن ستون دیدگاه حذف شده باشد، فعالیت نخواهیم کرد. و گنجانده شدن سؤال حذف ستون دیدگاه در فرآیند تشکیلاتی و یا رأی گیری روی آن را نمی پذیریم..

تصویب شد با X رای

سه - ما از رفقای امضاء کننده نامه سرگشاده می خواهیم که نظر اثباتی خود در مورد این جمله از نامه سرگشاده که: " اندیشیدن و راه گشایی کردن برای رسیدن به افق آرمانی ما اگر لازمه اش شنا کردن در مسیرهای مختلف یا بیان و اتخاذ تاکتیک های متفاوت است، این در نباید بر روی هیچ رفیقی بسته بماند و امری انحصاری نیست"، را بیان کنند. نشست سوم اعلام می دارد: ما در تشکیلاتی که در آن امکان " شنا در مسیرهای مختلف" و " اتخاذ تاکتیک های متفاوت" به رسمیت شناخته شده باشد، فعالیت نمی کنیم. و این امر را گسست کامل از اساسنامه و مبانی برنامه ای سازمان می دانیم .

تصویب شد با X رای ممتنع X رای

چهار - پیشنهاد می شود، نمایندگان از مجمع حاضر در یک نشست عمومی تشکیلاتی با نمایندگان نامه سرگشاده به مناظره بنشینند.

تصویب نشد

ممتنع X رای

مخالف X رای

موافق X رای

۴- مصوبات نشست چهارم مخالفان نامه سرگشاده مورخه ۱۰ مه ۲۰۰۹

در آستانه اولین ماه پس از انتشار نامه سرگشاده (۱۲ آوریل ۲۰۰۹) نشست پالتاکی یکشنبه ۱۰ مه ۲۰۰۹ در ساعت ۹ صبح به وقت اروپای غربی تشکیل شد. هیئت ارتباطات نشست مخالفان نامه سرگشاده، در فراخوان دعوت به شرکت در این نشست، اعلام کرده بود که شرکت در این نشست برای همه اعضای سازمان آزاد است.

لازم به توضیح است که در نشست های سوم و چهارم یکی از امضاء کننده گان نامه سرگشاده حضور داشت که در هیچ یک از رای گیری ها شرکت نداشت.

.....

ابتداء گزارش کار هیئت ارتباطات در فاصله دو نشست به حاضرین داده شد و آن اینکه :

قطعه نامه نشست سوم توسط **اعضاء هیئت** به همه مخالفین نامه سرگشاده ارسال گردید و امضاء های آنها اضافه شد که در - ضمیمه - همین گزارش به اطلاع می رسد.

لازم به توضیح است ؛ **قطعه نامه نشست چهارم** نیز توسط هیئت ارتباطات به رفقای مخالف نامه سرگشاده که امکان حضور در جلسه را نیافته اند، ارسال و امضاء آنها اضافه گردید.

سپس دستور کار جلسه را که در فراخوان به نشست اعلام شده بود ، به شکل زیر قرائت شد :

ارزیابی پاسخ امضاء کنندگان نامه سرگشاده به درخواست های نشست سوم

پس از دو دور بحث روی موضوع، محورهای زیر به تصویب نشست چهارم رسید.

مصوبات:

نشست چهارم ضمن تأیید و تاکید بر مصوبات نشست سوم دو محور زیر را به تصویب رساند:

یک- از آن جایی که کمیته مرکزی سازمان ، نویسنده گان و امضاء کننده گان نامه سرگشاده به درخواست روشن و ساده ما تا این تاریخ پاسخی نداده اند. نشست چهارم مخالفان نامه سرگشاده، برای شکستن بن بست موجود ، پیشنهاد می نماید دو نماینده از نشست مخالفان نامه سرگشاده در یک نشست عمومی تشکیلاتی با دو نماینده از موافقان نامه سرگشاده پیرامون :

الف- "متهمین" و "موارد اتهام"

ب - حذف ستون دیدگاه

ج- اتخاذ تاکتیک های متفاوت که محور های نامه سرگشاده است، در برابر جمع مناظره کنند

تصویب شد با X رای موافق X رای مخالف X رای ممتنع X رای

تبصره : چنانچه نویسندگان یا امضاء کننده گان نامه سرگشاده، سیستم نمایندگی را قبول ندارند، می توانند هر تعداد که بخواهند در مناظره شرکت کنند . (نظر اقلیت) . موافق - xxx مخالف - xxx

دو - نشست مخالفان نامه سرگشاده در تاریخ ۱۰ مه ضمن تاکید بر قطعنامه نشست سوم ، - که تا تاریخ نشست چهارم - هنوز پاسخی دریافت نداشته است، از کمیته مرکزی می خواهد تا در اولین فرصت ممکن، نشست عمومی را برای پیشبرد مناظره بین نمایندگان مخالف و موافق نامه سرگشاده را فراهم آورده و سازمان دهد .

تصویب شد با X رای موافق X رای ممتنع X رای

هیئت ارتباطات تجمع مخالفان نامه سرگشاده

۱۲ مه ۲۰۰۹

۵ - مصوبات نشست پنجم مخالفان نامه سرگشاده مورخه ۱۷ مه ۲۰۰۹

نشست پنجم ضمن تأیید و تأکید بر مصوبات نشست های پیشین خود ، ابتداء پیشنهاد رفیق X که بیشتر از طریق دبیر خانه به کل تشکیلات خبر نامه شده بود عینا بشرح زیرقرانت و رای گیری شد :

یک-.....مایلم توجه رفقای نشست پنجم مخالف نامه سرگشاده را به این مطلب جلب می کنم که برای آخرین مرحله برخورد عقلائی مان نسبت به دوره پس از 12 آوریل 09 ، ضمن تأکید دوباره بر سیستم نمایندگی ، هرچند که از ابزارها و منطق " سازماندهی سرمایه داری " برخوردار است و به مذاق بسیاری از رفقای معتقد به " خود رهانی " خوش نمی آید ، بیائیم و عبارت " با تقسیم زمان عادلانه برای دو رفیق نماینده مان، و بالطبع حضور یک نماینده از طیف گروهی که خود را مستقل می نامند ، " را بر این تبصره اضافه و در معرض دید همگان بگذاریم. برای این منظور بسیار طبیعی و معقول است که نهاد برگزاری این اجلاس شامل دو رفیق از رفقای موافق ، دو نماینده از مخالفان و یک نماینده از گروه مستقل است و در صورت عدم قبول این پیشنهاد مسلم است که ما باید در صدد تهیه بیانیه جدائی بوده و امور فنی مربوط به آن را پی بگیریم .

(تصویب نشد.) موافق X مخالف X ممتنع X

دو - نشست پنجم بر آنستکه :

از آن جا که موافقان نامه سرگشاده و کمیته مرکزی سازمان به هیچ یک از درخواست های ما که در مصوبات تاکنونی نشست های ما آمده است، پاسخ نداده اند و از آن جا که حتی به پیشنهاد مناظره ما ترتیب اثر داده نشد، نشست ما بر آنستکه ؛ فعالیت مشترکت دریک سازمان برای موافقان و مخالفان نامه سرگشاده دیگر مقذور نیست، و برای این که تجمع مخالفان نامه سرگشاده را به صورت اثباتی به یک تجمع با اهداف روشن تعریف کنیم.

نشست پنجم مقرر می دارد: دریک جلسه دیگر محورهای اساسی توافقاتمان را روشن کرده و سپس وارد مراحل اجرایی جدایی شویم. همچنین نشست پنجم بر آنستکه که برای آن که این جدائی به شیوه متمدنانه و بدون تنش صورت گیرد با موافقان نامه سرگشاده وارد مذاکره شویم .

تصویب شد موافق X مخالف X

هیئت ارتباطات تجمع مخالفان نامه سرگشاده

۱۹ مه ۲۰۰۹

۶- گزارش و مصوبات نشست ششم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان مورخه ۲۱ مه ۲۰۰۹

هیئت ارتباطات موقت نشست فوق را برپایه دستور جلسه پیشنهادی زیر فراخوان داده بود:

از همه رفقای که مدافع برنامه و اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان بوده و سازمان چند تاکتیکی را برنمی تابند و بر تمایز نظرات فردی ناهمخوان و مخالف با برنامه و اساسنامه و مصوبات سازمانی از نظرات سازمان در رسانه ها و ادبیات سازمانی تاکید دارند، دعوت می کنیم برای تجدید سازماندهی جهت ادامه ی فعالیت سازمان به بحث و بررسی و تصمیم گیری بپردازیم.

.....

در این جلسه با توجه به مباحث پیش آمده بین دو نشست موارد زیر به دستور کار فوق اضافه شد:

* گزارش ارتباط مسئول ک.م با مسئول هماهنگی هیئت ارتباطات موقت

* نامه تاریخ 20 مه رفقای ک.م به هیئت ارتباطات

* روشن شدن وضعیت هیئت ارتباطات موقت

* پاسخ به نامه بی هویت با امضا " شرکت کنندگان در نشست فوق العاده اینترنتی مورخ 20 می " که از طریق دبیر خانه پخش شد.

* تصویب خود دستور جلسه پیشنهادی هیئت ارتباطات موقت و توافق حول زمان ساعت جلسه .

رفیق X از جانب هیئت ارتباطات ، گزارشی از گفتگوی خود با رفیق Y (مسئول کمیته مرکزی) را که در ساعت 10/45 شب چهارشنبه 20 مه صورت گرفت، مبنی بر پیشنهاد نشست اضطراری ک.م با هیئت ارتباطات را ارائه داد . هیئت ارتباطات با توجه به مصوبات پیشین از این پیشنهاد استقبال کرد و به آن جواب مثبت داد . متأسفانه رفیق X تا زمان شروع جلسه موفق به برقراری تماس با رفیق Y برای انتقال این تمایل نشد.

ضمن اطلاع این خبر به رفقای نشست ، ر. X به جلسه پیشنهاد کرد که نشست 21 مه اختیار پاسخ گویی به نامه کتبی ک.م سازمان را بر پایه مصوبات نشست های پیشین، به هیئت ارتباطات تفویض نماید .

ر. X از جانب هیئت ارتباطات پیشنهاد کرد که پاسخ به نامه ای با امضا " شرکت کنندگان در نشست فوق العاده اینترنتی مورخ 20 می " را با توجه به اینکه این نشست از طریق کانال رسمی سازمان یعنی دبیرخانه به کل تشکیلات اعلام نشده و هم چنین به دلیل ابهاماتی نظیر نا روشن بودن نام افراد و تعداد امضا کنندگان، از دستور جلسه خارج کند.

در رابطه با گزینش نام جدید " هیئت ارتباطات موقت " در فاصله نشست پنجم تا نشست ششم که به پیشنهاد چند تن از رفقا صورت گرفت، اینچنین توضیح داده شد که این تغییر نام در رابطه با این مرحله از کار هیئت در پیگیری مخالفت مان نسبت به نامه سرگشاده و با تائید ما X نفر درپای گزارش نشست 17 مه بخدمت گرفته شد. هیئت پیشنهاد کرد که در مورد گزینش نام دیگر ، ابقاء هیئت یا گزینش ترکیب جدید ، رای گیری کنیم .

مورد دیگر دستور جلسه پیشنهادی هیئت بود که بر پایه مصوبه نشست پنجم تدوین و به نشست ششم پیشنهاد شد که به رای گیری گذاشته شود.

در ابتدای جلسه موارد فوق یکی پس از دیگری به رای گذاشته شد و از دستور بحث خارج گردید و تنها زمان باقی مانده به دستور جلسه پیشنهادی هیئت که نشست به آن رای مثبت داد، اختصاص یافت و حول آن جلسه به بحث و گفتگو نشست .

جلسه به روال پس از دو دور بحث روی موضوع نشست، محورهای زیر به تصویب نشست ششم 21 مه 2009 رسید.

مصوبات:

یک- نشست ششم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 بر آن است که ؛ با واگذاری رای اعتماد به رفقای X نفره و گزینش نام " هیئت ارتباطات موقت " به کار خود ادامه دهند.

دو - نشست ششم مدافعان برنامه ، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 بر آن است که ؛ ترکیب X نفره هیئت ارتباطات کافی است و نیازی به گسترش آن به X نفر نیست.

سه - نشست ششم مدافعان برنامه ، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 ؛ بار دیگر بر قطعنامه نشست پنجم پای می فشارد.

چهار - نشست ششم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 به هیئت ارتباطات موقت اجازه می دهد تا با در نظر گرفتن تمامی مصوبات تاکنونی به مذاکره با کمیته مرکزی یا نماینده گان آن ها بپردازد.

پنجم - نشست ششم مدافعان برنامه ، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 بر آن است که ؛ کمیته مرکزی سازمان ، علیرغم نظرات شخصی شان باید مدافع مبانی و مصوبات تاکنونی سازمان تا زمانی که توسط ارگان های صلاحیت دار رد نشده است، باشند. در غیر این صورت ، دیگر برای ادامه مذاکرات اعتباری ندارند.

ششم - نشست ششم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در پنجشنبه 21 مه 2009 بر آن است که؛ تمامی محور های مصوب در این نشست از طریق پاسخ به نامه کمیته مرکزی طی یک زمانبندی مشخص و گزارش آن به تشکیلات توسط هیئت ارتباطات موقت پیش برده شود

با گرم ترین درود ها هیئت ارتباطات موقت 24 مه 2009

۷- گزارش و مصوبات نشست هفتم- مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان

رفقای گرامی سازمان

با گرم ترین درودها

هیئت ارتباطات موقت نشست فوق را برپایه دستور جلسه پیشنهادی زیر فراخوان داده بود:

گزارش مذاکره هیئت ارتباطات موقت با کمیته مرکزی سازمان

در این جلسه با توجه به مباحث پیش آمده بین دو نشست موارد زیر به دستورکار فوق اضافه شد:

* گزارش نشست جمعه شب - تاریخ 29 مه - نهاد اینترنتی، که رفیق X از جانب (هیئت ارتباطات موقت) رسماً در آن جلسه حضور داشت .

* نامه پیشنهادی رفیق Y در رابطه با دستور قرار دادن سند پیشنهادی رفیق Z ، که عیناً در جلسه قرائت گردید.

رفیق "الف" از جانب "هیئت ارتباطات موقت" ، گزارشی از حضور خود در نشست جمعه شب 29 مه را به جلسه ارائه داد . رفقا "ب" و "ج" به نحوه گزارش انتقاداتی داشتند . با توجه به اینکه رفیق "د" نیز در آن جلسه حضور داشت ، از رفیق تقاضا گردید که نظر خود را ارائه دهد . رفیق "د" گزارش رفیق "الف" را دقیق و مسئولانه دانست و حتی عنوان کرد که: رفیق "الف" مواردی را با شکسته نفسی بیان نداشته است .

رفیق X نیز از جانب هیئت ارتباطات موقت، گزارش مذاکره علنی با ک.م سازمان را بیان داشت و عین جمعبندی هیئت ارتباطات موقت از مذاکرات را به جلسه گزارش کرد .

دو - نشست هفتم مدافعان برنامه ، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در یکشنبه 31 مه 2009 برآن است که ؛ محور سوم دستور جلسه یعنی نقد و بررسی سند پیشنهادی رفیق Y به تشکیلات ، بعد از بیان دو موافق و مخالف، و با توجه به مصوبه شماره یک نشست هفتم و بی پاسخ ماندن سئوالات تاکنونی ما از جانب کمیته مرکزی و امضاء کننده گان نامه ، در این شرایط موضوعیت ندارد

سه - نشست هفتم مدافعان برنامه ، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در در یکشنبه 31 مه 2009 برآن است که ؛ سئوالات مکرر ما در باره روشن شدن موارد و دلایل اتهامات مطرح شده در نامه سرگشاده جوابی تا این مقطع دریافت نکرده است. بنابراین ادامه مذاکره با رفقای کمیته مرکزی و با

رفقای امضاء کننده نامه سرگشاده برای حل بحران بی فایده است. از این رو تصمیم اتخاذ شده در جلسه پنجم برای جدایی را به اجراء در می آوریم. در این نشست مصوبه زیر به تصویب رسیده بود: نشست پنجم بر آنست که: از آن جا که موافقان نامه سرگشاده و کمیته مرکزی سازمان به هیچ یک از درخواست های ما که در مصوبات تاکنونی نشست های ما آمده است، پاسخ نداده اند و از آن جا که حتی به پیشنهاد مناظره ما ترتیب اثر داده نشد، نشست ما بر آنست که؛ فعالیت مشترکت در یک سازمان برای موافقان و مخالفان نامه سرگشاده دیگر مقدور نیست، و برای این که تجمع مخالفان نامه سرگشاده را به صورت اثباتی به یک تجمع با اهداف روشن تعریف کنیم.

نشست پنجم مقرر می دارد: در یک جلسه دیگر محورهای اساسی توافقاتمان را روشن کرده و سپس وارد مراحل اجرایی جدایی شویم. همچنین نشست پنجم بر آنست که برای آن که این جدائی به شیوه متمدنانه و بدون تنش صورت گیرد با موافقان نامه سرگشاده وارد مذاکره شویم.

چهار - نشست هفتم مدافعان برنامه، اساسنامه و مصوبات تاکنونی سازمان در در یکشنبه 31 مه 2009 بر آن است که؛ کل این موارد و قطعنامه نشست پنجم بار دیگر باراز طریق یک نامه به کل تشکیلات اعلام گردد.

با گرم ترین درود ها ، هیئت ارتباطات موقت

4 یونی 2009

بخش دو: لیست و متن کامل پروتکل های کمیته مرکزی

الف- لیست پروتکل های کمیته مرکزی به نمایندگی از جانب نشستهای عمومی سازمانی اعضا به ترتیب تاریخ:

- ۱- گزارش نشست ۳۱ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۱۷ آوریل ۲۰۰۹
- ۲- پروتکل ۳۲ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۲۴ آوریل ۲۰۰۹
- ۳- پروتکل ۳۳ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۲۶ آوریل ۲۰۰۹
- ۴- پروتکل ۳۴ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۲۹ آوریل ۲۰۰۹
- ۵- پروتکل ۳۵ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۶ می ۲۰۰۹
- ۶- پروتکل ۳۶ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۱۳ مه ۲۰۰۹
- ۷- نامه کمیته مرکزی به رفقای عزیز "هیئت ارتباطات مخالفین نامه سرگشاده" مورخه ۲۰ مه ۲۰۰۹
- ۸- نشست مشترک کمیته مرکزی با هیئت نمایندگی رفقای جدا شده: ۲۸ مه ۲۰۰۹
- ۹- نامه کمیته مرکزی به رفقای خواهان جدایی و پاسخ آنها به کمیته مرکزی مورخه ۶ ژوئیه ۲۰۰۹

ب- متن پروتکل های کمیته مرکزی به ترتیب تاریخ:

توجه: برای سهولت کار، نظرات اقلیت کمیته مرکزی را با رنگ بنفش منعکس میکنیم.

۱- گزارش نشست 31 کمیته مرکزی سازمان مورخه ۱۷ آوریل ۲۰۰۹

سی و یکمین جلسه کمیته مرکزی در تاریخ ۱۵ آوریل ۲۰۰۹ برگزار شد. رفیق "الف" طی یک نامه کتبی اطلاع داده بود که در اعتراض به امضای نامه سرگشاده X نفره اخیر توسط اکثریت اعضای کمیته مرکزی، از شرکت در جلسه خودداری خواهد ورزید. متأسفانه تلاش مسئول کمیته مرکزی و برخی دیگر از اعضای مرکزیت برای متقاعد کردن او به شرکت در نشست موثر واقع نشد.

تنها دستور جلسه ۱۵ آوریل، نامه سرگشاده X نفره و نیز اعتراضات صورت گرفته به آن بود. رفقای مرکزیت به مدت سه ساعت در یک فضای رفیقانه و مسئولانه، از جوانب مختلف به بررسی این موضوع پرداختند که حاصل آن جمعبندی زیر بود:

۱- در پاسخ به اعتراض یا پرسش رفیق "الف" و برخی دیگر از رفقای سازمان در مورد امضای اعضای کمیته مرکزی بر پای نامه سرگشاده، باید گفت که هر عضو سازمان فارغ از جایگاه تشکیلاتی اش میتواند در صورت تمایل با دیگر رفقای نامه مشترک بدهد. در رابطه با نامه اخیر هیچگونه هماهنگی و مشورت بین رفقای امضا کننده در مرکزیت صورت نگرفته و هر رفیق موقع امضای نامه، اطلاع نداشته که این نامه را چه فرد دیگری از کمیته مرکزی ممکن است امضا کند.

در رابطه با پروتکل 30 کمیته مرکزی (جمعبندی از بیان شش ماهه مرکزیت) نیز ما اولاً از واژه "رضایت" استفاده نکردیم، بلکه تنها خاطر نشان کردیم که در زمینه نظارت و بررسی گزارشات نهادهای سه گانه برخورد فعالی داشتیم. ثانیاً آن جمعبندی در مورد عملکرد خود کمیته مرکزی بوده نه

کل سازمان و ثالثا در همان پروتکل آمده که ما در زمینه پیشبرد سه مسئله مهمی که کنگره 13 به ما محول کرده بود موفق نبوده ایم . همان سه موضوعی که بخش اعظم بحران تشکیلاتی سازمان حول آنها میچرخد .

(به اتفاق آرا تصویب شد. فقط رفیق "ب" خواهان حذف بخش مربوط به ثانیاً بود که رای نیاورد)

2- از نظر حقوق تشکیلاتی ، صرف نظر از محتوای نامه سرگشاده اخیر ، حق هر عضو سازمان است که با همفکران خود ، نامه یا قطعنامه مشترک داده و سپس آنرا با نهادها یا کل سازمان در میان گذارد . این اقدام حتی اگر خصلت فراکسیونی هم داشته باشد از نظر اساسنامه سازمان ، هیچ اشکالی ندارد ، زیرا حق تشکیل فراکسیون در سازمان ما به رسمیت شناخته شده است .
(به اتفاق آرا تصویب شد.)

3- چه نامه سرگشاده و چه نقدهایی که بر آن شده است ، یک چیز را ثابت میکند و آن اینکه سازمان ما با یک بحران تشکیلاتی و مناسباتی تمام عیار مواجه است که بدون فائق آمدن بر آن ، ادامه فعالیت سیاسی جمعی ما در راه آرمان آزادی و سوسیالیسم اگر نگوئیم امکان ناپذیر ، حداقل بسیار دشوار خواهد بود . از اینرو رسیدگی به این بحران ، الویت اول سازمان باید محسوب شود .
(به اتفاق آرا تصویب شد.)

4- از دید کمیته مرکزی ، مهار این بحران بدون حل و فصل سه مسئله ای که کنگره 13 به ما محول کرده امکان پذیر نیست . این سه مسئله عبارتند از : معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان و به ویژه موضوع مورد مناقشه " دیدگاهها " (و در این رابطه تنظیم رابطه میان گرایشات) - اصلاح ساختارهای تشکیلاتی - درک از تشکلهای توده ای به ویژه اتحادیه ها و فوروم ها .
ما در اینجا ضمن اینکه بار دیگر از رفقای کمیسیون جلسات اینترنتی میخواهیم که تا اطلاع ثانوی فقط بررسی این سه مسئله را در دستور کار خود قرار دهند ، از کلیه اعضای سازمان نیز میخواهیم که فعالانه در این جلسات و بحثها شرکت کرده تا در سایه دیالوگ و همفکری بتوانیم در صورت امکان به درک مشترکی برای چگونگی مهار بحران دست یابیم .

(به اتفاق آرا تصویب شد.)

5- از همه رفقای سازمان میخواهیم که در نوشته های خود از بکارگیری الفاظ توهین آمیز و روشهای تخریبی خودداری کنند و تمرکز خود را بجای حواشی و یا برخوردهای شخصی به اصل و اساس موضوعات مورد اختلاف معطوف کنند و بنا را بر پیشبرد یک بحث استدلالی رفیقانه بگذارند .

(به اتفاق آرا تصویب شد.)

6- از کمیسیون جلسات اینترنتی میخواهیم که در ارتباط با دلایل انتشار نامه سرگشاده و نیز اعتراضات انجام شده به آن ، با هدف قانونی کردن بحث بر روی بحران تشکیلاتی ، نشستی برگزار کند .

(به اتفاق آرا تصویب شد.)

با امید به حل این بحران - کمیته مرکزی سازمان

17 آوریل 2009

۲- پروتکل 32 کمیته مرکزی سازمان مورخه ۲۴ آوریل ۲۰۰۹

به دعوت مسئول کمیته مرکزی ، یک نشست فوق العاده در 19 آوریل و یک نشست روتین در 22 آوریل برگزار شد . (رفیق "الف" از حضور در این دو نشست خودداری ورزید) .

دستور نشست فوق العاده، بررسی بحران تشکیلاتی و نیز استماع گزارش رفقا X از نشست مخالفین نامه سرگشاده بود که در صبح یکشنبه 19 آوریل برگزار شده بود .

قرار شد ادامه این بحث ، پس از دریافت نامه رفقای مخالف نامه سرگشاده ، در نشست 22 آوریل دنبال شود .

در روز 22 آوریل این نامه هنوز از طریق دبیرخانه منتشر نشده بود ، با این همه باز هم مسئله بحران تشکیلاتی در دستور جلسه میم قرار گرفت . -----

دستور اول :

در این بخش رفقای مرکزیت فعالانه و مسئولانه به بررسی بحران موجود پرداختند و در پایان ضمن تاکید بر نکات یادشده در پروتکل 31 بار دیگر بر موارد زیر انگشت گذاشتند:

۱- نامه سرگشاده توسط اکثریت کمیته مرکزی سازماندهی نشده و هر یک از رفقای مرکزیت در موقع امضای آن نامه ، اطلاعی از دیگری نداشته است. از اینرو امضای X عضو از X عضو (اصلی و علی البدل کمیته مرکزی) بر پای نامه ، امری تصادفی بوده است . (اتفاق آرا)

۲- علیرغم امضای فردی اکثریت اعضای کمیته مرکزی بر پای نامه سرگشاده ، ما اعلام می کنیم که به مثابه یک نهاد رسمی ، موضع بی طرفانه ای چه در قبال نامه سرگشاده و چه در برابر اعتراضات صورت گرفته به آن ، اتخاذ خواهیم کرد . به همین خاطر رسیدگی به این نامه را در صلاحیت مجمع عمومی سازمانی می دانیم که هر کدام از اعضا در صورت تمایل ، نظر فردی خود را در مورد آن خواهند گفت . (اتفاق آرا)

- کمیته مرکزی مهار و در صورت امکان حل بحران تشکیلاتی را در شرایط کنونی الویت اول سازمان میداند . از اینرو پیشنهاد می کند کلیه جلسات عمومی سه شنبه ها به این مسئله و نیز سه موضوعی که کنگره 13 آنها را به مرکزیت محول کرده اختصاص یابد . (اتفاق آرا)

۴- ما ضمن دعوت از همه رفقای سازمان برای شرکت در این جلسات ، بار دیگر تاکید میکنیم که چه در بحثهای شفاهی و چه کتبی ، تمرکز خود را بر اصل موضوع و استدلال حول آنها متمرکز کنند و از بکارگیری الفاظ توهین آمیز و برخوردهای شخصی خودداری ورزند . (اتفاق آرا)

۵- کمیته مرکزی هیچیک از اختلافات سیاسی ، تشکیلاتی ، نظری و تاکتیکی موجود را (تا این لحظه) مغایر مبانی کلی برنامه سازمان (و بنابراین شرایط سیاسی عضویت در سازمان ما) نمی داند ، از اینرو دلیلی برای گسستن پیوندهای تشکیلاتی موجود و عدم همزیستی گرایشات موجود نمی بیند . بنابراین فکر می کنیم در سایه یک برخورد مسئولانه میتوان براین بحران فائق آمد . (با اکثریت آرا) -----

۳- پروتکل 33 کمیته مرکزی سازمان مورخه 26 آوریل 2009

جلسه فوق العاده کمیته مرکزی سازمان در تاریخ یکشنبه 26 آوریل 2009 برگزار شد. در این جلسه بغیر از رفیق "الف" (که کماکان از شرکت در نشستهای کمیته مرکزی خودداری میورزد) همه رفقا حضور داشتند.

دستور جلسه، بررسی سند مکتوب اولین نشست مخالفین "نامه سرگشاده" و نیز استماع گزارش شفاهی رفقا X از دومین نشست این جمع (که صبح روز یکشنبه 26 آوریل برگزار شد) بود. رفقای کمیته مرکزی بعد از دو ساعت بحث و رایزنی، نکات زیر را به تصویب رساندند:

۱- از نظر ضوابط تشکیلاتی، نشست رفقای معترض به نامه سرگشاده، هیچ اشکال حقوقی ندارد، حتی اگر جنبه فراقسیونی داشته باشد. اما نباید، در کارکرد کمیته مرکزی و سایر ارگانهای تشکیلات اختلال بوجود آورد. (اتفاق آرا)

۲- درخواست رفقای مخالف نامه سرگشاده از کمیته مرکزی برای توضیح چرایی امضای اکثریت رفقای کمیته مرکزی بر پای "نامه سرگشاده X نفره" و موارد مربوط به اتهامات هیچ پایه قانونی ندارد، همچنانکه در پروتکل 31 و 32 کمیته مرکزی و نامه خود رفقا توضیح داده شده است، کمیته مرکزی به مثابه یک نهاد رسمی، پای این نامه را امضا نکرده و به هیچوجه پاسخگوی اقدام فردی رفقای این نهاد نیست. (اتفاق آرا)

۳- تصمیم شما مبنی بر عدم شرکت در جلسات عمومی که به دعوت کمیته مرکزی و توسط کمیسیون جلسات اینترنتی برگزار میشود، را مورد انتقاد قرار داده و حاصل آنرا جز تشدید بحران و دور زدن ارگان منتخب سازمان نمیدانیم. (اتفاق آرا)

۴- در صورتیکه به عملکرد کمیته مرکزی انتقاد دارید و یا نحوه و چگونگی پیشبرد هر مسئله ای در کمیته مرکزی از جمله نحوه برخورد کمیته مرکزی به نامه سرگشاده را قبول ندارید و منتقد آن هستید، نمیتوانید طبق قواعد اساسنامه ای در کارکرد کمیته مرکزی اختلالی ایجاد کنید. اما در عین حال اساسنامه راه های قانونی برای برخورد با کمیته مرکزی را در پیش روی شما قرار داده است از جمله شکایت به کمیسیون نظارت و یا تقاضای کنگره فوق العاده توسط یک سوم اعضای تشکیلات. طبعاً تا آنموقع مطابق اساسنامه این کمیته مرکزی فعلی است که هدایت سازمان را بر عهده دارد.

(اتفاق آرا)

۵- ما ضمن دعوت مجدد از همه اعضای سازمان برای شرکت فعال در جلسات و مباحثات، معتقدیم که مهمترین الویت ما باید بحث و گفتگوی رفیقانه در باره بحران رشد یابنده سازمان ما و راه حل برون رفت از آن و از جمله تصمیم گیری در مورد سه مسئله ای که کنگره 13 سازمان به ما محول کرده (بویژه معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان) باشد.

(اتفاق آرا)

با امید به برخورد مسئولانه همه رفقا
کمیته مرکزی سازمان
27 آوریل 2009

۴ - پروتکل 34 کمیته مرکزی سازمان: مورخه ۲۹ آوریل ۲۰۰۹

سی و چهارمین نشست روتین کمیته مرکزی در تاریخ 29 آوریل با حضور همه رفقا (بغیر از رفیق "الف") برگزار شد.

دستور اول: تداوم غیبت غیر موجه رفیق "الف" در جلسات مرکزیت

در فصل پنجم آئین نامه درونی کمیته مرکزی آمده است:

" شرکت اعضای اصلی کمیته مرکزی در نشستهای روتین آن الزامی است.

تبصره: عدم شرکت باید دلائل موجه داشته باشد و قبلا به مسئول کمیته مرکزی اطلاع داده شود. در صورت تکرار دو بار غیبت غیر موجه، کمیته مرکزی موظف به تصمیم گیری در مورد عضو اصلی متخلف است.

رفیق "الف" با احتساب این نشست، در سه جلسه روتین و دو جلسه فوق العاده حضور نداشته است. اعتراض این رفیق، وجود امضای X عضو کمیته مرکزی بر پای نامه سرگشاده است. مرکزیت این دلیل را موجه نمیداند و مصرانه خواهان ادامه حضور رفیق در جلسات مرکزیت و احترام به آرای رفقای شرکت کننده در کنگره 13 است. اما تا تحقق این مهم و حضور مجدد رفیق "الف"، از آنجا که در حال حاضر X رفیق با رای قطعی در جلسات کمیته مرکزی شرکت میکنند، در مواردی که آرا پات شوند، رفیق عضو مشاور (R-X) دارای حق رای قطعی خواهد بود.

(به اتفاق آرا تصویب شد)

دستور دوم: جمعبندی از نشست عمومی پالتاکی 28 آوریل رفقای سازمان

در نشست عمومی که به دعوت کمیته مرکزی و با مسئولیت فنی رفقای کمیسیون جلسات اینترنتی در تاریخ سه شنبه 28 آوریل برگزار شد X تن از اعضای سازمان شرکت کردند. در این نشست ابتدا R از طرف مرکزیت سازمان، نظر این نهاد در مورد بحران تشکیلاتی و راه برون رفت از آنرا بازگو نمود و ضمن ابراز تأسف از بایکوت این نشست توسط رفقای معترض به نامه سرگشاده، ابراز امیدواری نمود که با حضور این رفقا در جلسات آتی، موارد مورد اختلاف تک به تک مورد بحث و گفتگوی سازنده قرار گیرد. بدون بحث و تصمیم گیری در مورد مسائل مورد اختلاف، راهی برای برون رفت از بحران تمام عیار فعلی متصور نیست. بعد از توضیحات نماینده مرکزیت، رفقا یک به یک وقت گرفته و در یک فضای رفیقانه و وحدت طلبانه، به ارائه نظرات خود پرداختند. آنچه در این بحثها جلب توجه میکرد این بود که مجموعه اختلافات کنونی در حدی نیست که وحدت سازمانی ما را خدشه دار کند.

رفقای شرکت کننده همچنین از رویکرد بیطرفانه و مسئولانه کمیته مرکزی در قبال بحران اخیر قدردانی کردند. ما نیز ضمن تشکر از حسن نظر رفقای شرکت کننده، متقابلا از آنها سپاسگزاری می کنیم.

کمیته مرکزی ضمن اعتقاد به تداوم بحثهای کتبی و شفاهی، از آنجا که در حال حاضر بسیاری از این بحثها روی " معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان" و نحوه تنظیم مناسبات گرایشات متنوع درون سازمان کانونی شده است و از طرفی کنگره 13 سازمان هم مصرانه به کمیته مرکزی ماموریت داده بود که این مسئله را پیگیری و تصمیم جمعی سازمان را پیرامون آن اخذ کند، چنین پیشنهاد میکند که با دستور قرار دادن این بحث در جلسه عمومی پالتاکی و شرکت کلیه رفقا در این بحث، با تمرکز بر این حلقه اصلی، برداشتن گامهای سنجیده در راستای حل بحران شروع شود. از اینرو ما از کمیسیون جلسات اینترنتی میخواهیم که نشست آتی خود را بطور مشخص به بحث درباره همین ارزیابی مرکزیت و راه برون رفت از این وضعیت اشفته اختصاص دهد تا با مشارکت عمومی رفقا با تایید این پیشنهاد مرکزیت یا دستیابی به راه حل مناسب دیگر، بن بست کنونی گشوده شود.

(به اتفاق آرا تصویب شد)

با امید به همکاری کلیه رفقا

کمیته مرکزی سازمان

۵- پروتکل ۳۵ کمیته مرکزی سازمان مورخه ۶ می ۲۰۰۹

سی و پنجمین نشست روتین کمیته مرکزی در تاریخ ۶ مه با حضور همه رفقا (بغیر از رفیق الف) برگزار شد.

دستور اول: جمع‌بندی از نشست عمومی ۵ مه:

در نشست عمومی ۵ مه که به دعوت کمیته مرکزی و توسط نهاد اینترنتی برگزار شد X تن از اعضای سازمان شرکت کردند. دستور جلسه بحث پیرامون "معیارهای حاکم بر رسانه‌های سازمان" بود، اما به دلیل اهمیت مصوبات نشست سوم مخالفین نامه سرگشاده، به پیشنهاد رفقای کمیسیون جلسات اینترنتی و تأیید کمیته مرکزی و رفقای شرکت کننده در نشست عمومی، قرار شد بجای دستور قبلی، این موضوع در دستور قرار گیرد.

ما در اینجا ارزیابی خود را ما بعد از شنیدن نظرات اکثریت قریب به اتفاق رفقای شرکت کننده در جلسه دوم پالتاکی ۵ ماه می آوریم، طبعاً این ارزیابی ما از این نشست است و در صورت لزوم می تواند توسط خود نشست عمومی قطعیت یابد.

1- جمع تاسف عمیق خود را از مصوبات نشست سوم مخالفین نامه سرگشاده، به ویژه، اتمام حجت برای پیشبرد نظرات خود و اعلام زمین سوخته مناسباتی و نیز مخالفت با هر نوع دیالوگ و نشست مشترک عموم تشکیلاتی برای بررسی موضوعات مورد اختلاف، بیان داشت.
(اکثریت آرا)

نظر اقلیت (فرمول پیشنهادی ر- الف): جمع تاسف عمیق خود را از مصوبات نشست سوم مخالفین نامه سرگشاده، به ویژه ادامه (بایکوت) بی اعتبار کردن نهاد قانونی کمیته مرکزی و نیز مخالفت با هر نوع دیالوگ و نشست مشترک قبل از تصویب قرار 19 آوریل مخالفین نامه مبنی بر پاسخ ندادن به موارد اتهام و گسترش آن به عملاً تحریم کمیته مرکزی نه به بعنوان جمعی از افراد بلکه به عنوان نهاد جمعی با توجه به پاسخ های این نهاد و پذیرش رخت نسبی و عدم واکنش مسئولانه بر پایه وظایف راهبردی که دارد در قابل شرایط کنونی بهاین نهاد اساسی و مهم گسترش داده شده ابراز تاسف کردند و که در نتیجه راه های شکست این بست را همچنان بیشتر کرده اند. عملاً راه گفتن دموکراتیک را تنگ تر می نمایند

نظر اقلیت (فرمول پیشنهادی ر- "ب"): جمع تاسف خود را از مصوبات نشست سوم نامه سرگشاده، بویژه اتمام حجت برای پیشبرد نظراتی که بحث آن در سازمان نیمه تمام مانده و شرایط برای مشارکت همه اعضا سازمان فراهم نیست و اعلام زمین سوخته مناسباتی، بیان داشت.
جمع موافقت تعدادی از مخالفین "نامه" برای نشست عمومی تشکیلاتی تمام اعضا سازمان- نه نشست نمایندگان- را مثبت ارزیابی کرد.

2- قابل درک نیست که چرا این رفقا اختلافات در باره ستون دیدگاه را به سطح پرنسیب ارتقا میدهند. اما علیرغم این، حال که تجمع این رفقا حفظ ستون دیدگاه را برای خود پرنسیب اعلام میکند، صحیح نیست موقع تصمیم گیری پیرامون این مسئله (در همه پرسش یا مجمع عمومی

اینترنتی و یا کنگره حضوری) از بیان نظرات دیگران و به رای گذاشتن نظر آنها جلوگیری کند.
(اکثریت آراء)

نظر ر-الف" جمع تمایل خود را برای برداشتن موانع جهت نشست عمومی سازمانی و پرداختن به مسائل مهم با استفاده از خرد جمعی بیان داشت.

3- تقریباً همه رفقای شرکت کننده در جلسه، معتقد بودند که صحبت از آزادی بحث برای اعضای سازمان است یعنی کسی که مبانی کلی برنامه سازمان را قبول دارد. بنابراین طرح موضوعاتی نظیر این مسئله که طرفدار سلطنت و سرمایه داری و مخالف سرنگونی و انقلاب هم میتواند با زیر سؤال بردن ستون دیدگاه نظرات خود را در رسانه های ما طرح کند، بيمورد است و کسی از چنین نظری دفاع نمی کند.

نظر ر-X(نظر اقلیت): حذف پاراگراف به دلایل زیر:
آزادی بحث صرفاً در چهارچوب مبانی کلی برنامه یک نظر یا گرایش در رابطه با معیارهای ناظر بر رسانه های سازمان است. در زمانی که برنامه و اساسنامه سازمان نیاز به اصلاح دارد قطعیت دادن به آن با عنوان جمع تاکید داشتند قطعیت دادن به یک نظر و قرار دادن در مقابل مخالفین نامۀ است که میگویند با حذف دیدگاه مخالفند.
کمیته مرکزی وظیفه پیشبرد بحث را دارد نه وظیفه قطعیت دادن گرايشات را با استفاده رانتي از حضور در مرکزیت.

فرمول پیشنهادی ر-"ب"(نظر اقلیت): تقریباً همه رفقای شرکت کننده در جلسه، معتقد بودند که صحبت از آزادی بحث برای اعضای سازمان است یعنی کسی که مبانی کلی برنامه سازمان را قبول دارد کوتاه تر و خلاصه شود مثلاً معیار فعالیت در سازمان معیار های برنامه ای اوست و اینه های نمود این برنامه می باشد و دیگرانی هیچ همگرایی بابرنامه ما ندارند جائي در نمود های سازمانی نخواهند داشت

4- رفقای شرکت کننده تاکید داشتند که نظر و موضع رسمی سازمان را رای اکثریت کنگره، فراندم و کمیته مرکزی تعیین می کند و کسی اصل تبعیت اقلیت از اکثریت در عمل را با حفظ موازین دمکراتیک، به زیر سؤال نبرده است. رفقای امضای کننده نامه سرگشاده نیز تاکید کردند که به هیچوجه از اتخاذ تاکتیکهای موازی دفاع نمی کنند بلکه منظور آنها نه نفی موضع رسمی سازمانی، بلکه حق افراد برای اعتقاد و ابراز نظر در باره تاکتیکهای دیگر بوده است.
(اتفاق آراء)

5- رفقای امضاکننده نامه سرگشاده در صحبتهای خود در نشست عمومی اعتقاد داشتند که هر یک به صفت فردی به پرسش رفقای مخالف در مورد "اتهامات" پاسخ گفته اند. این رفقا اذعان میکنند که اعتراض آنها اساساً به مناسبات جاری بوده و نه متهم کردن این یا آن رفیق سازمان.. بنابراین هیچ لیستی از افراد متهم وجود نداشته و در مورد مصداقها هم نظر واحدی وجود ندارد.
(اتفاق آراء)

6- اکثریت رفقا بر ضرورت علنی شدن مباحثات حول اختلافات سیاسی و ساختاری موجود تاکید داشتند. (اکثریت آرا)

فرمول پیشنهادی جایگزین: ر- X (نظر اقلیت): تعدادی از رفقا بر علنی شدن مباحثات حول اختلافات سیاسی و ساختاری موجود تاکید داشتند.

7- همه رفقای شرکت کننده متفق القول بودند که باید با تشریک مساعی و خرد جمعی و ترجیح دادن منافع عمومی سازمانی بر منافع فردی و گروهی - با تکیه بر اشتراکات اساسی موجود - تشکیلات را از حالت بن بست کنونی رهایی بخشید و به دو دستگی موجود پایان داد. (اتفاق آرا)

دستور دوم: بررسی مصوبات نشست سوم مخالفین نامه سرگشاده

کمیته مرکزی، در ارتباط با مصوبات نشست سوم رفقای مخالف نامه سرگشاده اعتقاد دارد که:

1- کمیته مرکزی سه بار به پرسش شما پاسخ گفته است. کمیته مرکزی به مثابه یک نهاد پای هیچ نامه، قطعنامه و پلاتفرمی امضا نگذاشته، که اکنون در دفاع از آن پاسخگو باشد. اگر منظور رفقا، افراد است، خوب اکثر امضا کنندگان آن نامه و از جمله چند تن از آنها که در مرکزیت حضور دارند نظر خود را نوشته اند. اگر پاسخ آنها شما را قانع نکرده است، مرکزیت در صلاحیت خود نمی بیند که در مورد حقانیت یا عدم حقانیت جواب آنها و نیز عدم ائمان شما قضاوت کند.

(اکثریت آرا)

نظر اقلیت (نظر رفقا X و Y):

در پاسخ به رفقای معترض به نامه سرگشاده در رابطه با متهمین و مورد اتهام، از نظر کمیته مرکزی متهمین و موارد اتهامی مشخص و مورد توافق جمعی وجود ندارد و پرداختن به آزردهیهای شخصی یا عدم رضایت افراد از کارکرد نهادها خارج از وظایف کمیته مرکزی است. کمیته مرکزی مجدا از تمامی رفقای سازمان دعوت می نماید تا در نشست عمومی شرکت کرده و از طریق مجمع عمومی نامه سرگشاده را مورد بحث و گفتگوی رفیقانه قرار دهند، پیش برنده بحث در مجمع عمومی میتواند کمیته مرکزی یا یک هیئت انتخابی از طرف مجمع عمومی باشد.

2- شما اگر اتوریته ارگان منتخب سازمان (کمیته مرکزی) را نمی پذیرید و حاضر نیستید به رویکرد این نهاد برای مهار بحران که همانا سازماندهی دیالوگ و نشست عمومی برای بحث و تصمیم گیری حول موضوعات مورد اختلاف است، تن دهید از این حق برخوردارید که تقاضای کنگره فوق العاده کنید. شما نه اینکار را می کنید و نه دست از بایکوت کمیته مرکزی بر میدارید و این جز ادامه وضعیت "پاز" و تداوم بن بست کنونی حاصل دیگری ندارد.

(اکثریت آرا)

نظراقلیت (نظر ر- X): این پاراگراف حذف شود زیرا ما به آنها میگوئیم چگونه پاسخ ما را به سؤالتان بپذیرید یا ما را از مرکزیت اخراج کنید در واقع عرصه را به آنها تنگ میکنیم و بدون پاسخ گفتن به سؤال مشخص آنها عملاً قدرتی خارج از کنترل آنها (انتخاب کنندگان خود) شده ایم و به سؤال آنها پاسخ نمیگوئیم.

3- تصمیم شما مبنی بر اینکه اگر گزینه " حذف دیدگاه " در گزینه های مربوط به تصمیم گیری پیرامون معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان گنجانده شود ، در رای گیری شرکت نخواهید کرد ، را با توجه به ناتمام ماندن بحث حول معیارهای ناظر بر رسانه ها صحیح نمیدانیم.

(اتفاق آرا)

4- پاسخ ما به پرسش شما در مورد " تاکتیکهای موازی " چنین است : موضع رسمی سازمان در مورد هر مسئله و از جمله در مورد تاکتیکها را کنگره یا فرماندم یا کنفرانس رسمی اینترنتی و کمیته مرکزی با تکیه بر رای اکثریت تعیین می کنند ، اما افراد حق دارند نظر و تاکتیک دیگری را مورد دفاع قرار دهند. برای نمونه در جریان موضعگیری در قبال ماجرای تهاجم به غزه ، موضع رسمی سازمان (کمیته مرکزی) با موضعی که برخی رفقا در نوشته ها و مصاحبه های خود اتخاذ کرده بودند متفاوت بود .

(اکثریت آرا)

نظر اقلیت (رفقا X و Y) : ضرورتی به پاسخ دادن این پرسش از سوی کمیته مرکزی نمی دیدند و خواهان حذف بند 4 بودند .

5- ما نهایت تأسف خود را از مصوبه اکثریت رفقای شرکت کننده در نشست سوم مخالفین نامه سرگشاده مبنی بر تحریم هر نوع دیالوگ و نشست مشترک ابراز می کنیم و بار دیگر از رفقا میخواستیم که ضمن احترام به کمیته مرکزی منتخب سازمان، و با هدف مهار بحران در جلسات بحث عمومی شرکت کنند.

(اتفاق آرا)

6- کمیته مرکزی با علنیت مباحثات حول اختلافات، مخالفتی ندارد اما در عین حال مایل است که باز هم پیشنهادات سایر رفقا را در این زمینه بشنود، تصمیم گیری قطعی در این رابطه در هفته های آینده صورت خواهد گرفت.

(اتفاق آراء)

قابل ذکر است که تصمیم گیری در دو مورد بدلیل عدم حضور رفیق الف - پات شده بود که بر طبق مصوبه 34 کمیته مرکزی از رای رفیق مشاور استفاده شد.

با احترام – کمیته مرکزی سازمان

8 مه 2009

۶- پروتکل 36 کمیته مرکزی سازمان مورخه ۱۳ مه

سی و ششمین نشست روتین کمیته مرکزی در تاریخ 13 مه (بدون حضور رفیق " الف ") برگزار شد . ر- ب هم از قبل اطلاع داده بود که بدلیل گرفتاری شخصی نمیتواند در این جلسه شرکت کند.

بعد از گزارش جاری ، نشست کمیته مرکزی وارد دستور جلسه خود شد که عبارت بود از جمعبندی از نشست عمومی کمیته مرکزی در تاریخ 12 مه و نیز بررسی پیشنهاد مصوب نشست چهارم مخالفین نامه سرگشاده .

در نشست سه شنبه 12 مه X تن از اعضای سازمان شرکت کردند . دستور این نشست " بررسی راههای برون رفت از بحران تشکیلاتی " بود . اما با توجه به پیشنهاد رفقای مخالف نامه سرگشاده ، بیشترین صحبتها حول آن متمرکز شد .

در این نشست اکثر رفقای که صحبت کردند براین نکته تاکید داشتند که :

1- ما همچون گذشته از برگزاری نشست عموم سازمانی تحت مسئولیت کمیته مرکزی برای بحث حول اختلافات موجود استقبال می کنیم و بحث و نشست مشترک را تنها شیوه درست برای پرداختن به بحران تشکیلاتی سازمان میدانیم . (اتفاق آرا)

2- رفقای امضا کننده نامه سرگشاده که صحبت کردند، ضمن استقبال از گفتگو و نیز انتقاد از اینکه رفقای "تجمع مخالفین نامه سرگشاده" بجای مشارکت عمومی در گفتگو مناظره میان نمایندگان را ارائه کردند، میگفتند که از جانب خود نماینده ندارند و با انتخاب نماینده از طرف خود مخالفند. ضمن اینکه این حق را برای رفقای مخالف نامه سرگشاده قائلند که هر جور خودشان دوست داشتند عمل کنند. البته تعدادی از رفقای حاضر در جلسه سه شنبه نیز، ضمن حفظ انتقاد مذکور معتقد بودند که لازم است با تامل بیشتر راهی برای حل این مشکل پیدا کرد. (اتفاق آرا)

کمیته مرکزی پس از ارزیابی جمعبندی نشست 12 مه و نیز بررسی مصوبات نشست چهارم رفقای مخالف نامه سرگشاده ، نظر خویش را به شرح زیر بیان میدارد :

1- ما از برگزاری نشست مشترک حول بررسی مضمون نامه سرگشاده و اعتراضات صورت گرفته به آن – معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان و از جمله ستون دیدگاه – مسئله اتخاذ تاکتیک در سازمان ما و نیز چگونگی بهبود مناسبات تشکیلاتی موجود ، استقبال و حمایت می کنیم . این می تواند زمینه ای برای رفع موانع برای کارکرد روتین سازمان باشد و هم زمینه ای باشد برای فرو کش نمودن تنش های درونی و دادن فرصتی مناسب برای پرداختن به دست یافتن به ریشه های بحران نظری در درون سازمان و رسیدن به یک فضای سالم برای بازنگری در وظایفی که یک سازمان سوسیالیستی به عهده دارد. در اینجا لازم است که کسانی که به بقای راه کارگر معتقد

هستند از پرنسب های نا کار آمد چه در طیف مخالفین نامه و در طیف موافقین نامه فاصله بگیرند. (اتفاق آرا)

2- از آنجا که رفقای شرکت کننده در نشست چهارم مخالفین ، بر گفتگوی نمایندگان دو طرف (موافقین و مخالفین نامه سرگشاده) تاکید دارند و از سویی دیگر رفقای امضاکننده نامه سرگشاده اعتقادی به این شیوه ندارند و میگویند که نماینده ای ندارند ، و از طرف دیگر رفقای نیز هستند که نه امضا آنها در لیست X نفر نامه سرگشاده وجود دارد و نه در لیست " تجمع مخالفین نامه سرگشاده " ، ولی طبعا مایلند در نشست های مشترک ، متساوی الحقوق با دیگران نظرات خود را طرح کنند ، لذا مرکزیت نیز در این مورد تعیین تکلیف نمی کند و به خود رفقای هر " طیف " واگذار میکند که به شیوه دموکراتیک به شکلی که میخواهند و اعلام کرده اند در رابطه با نحوه بیان نظراتشان در نشست مشترک عمل کنند . از اینرو نحوه تنظیم و تقسیم عادلانه وقت را به رفقای کمیسیون جلسات اینترنتی محول میکنیم که مسئولیت فنی نشستهای پالتاکی سازمان را بعهده دارند . (اتفاق آرا)

3- ما از همه رفقای سازمان میخواهیم که با پذیرش بندهای 1 و 2 مصوبه این نشست کمیته مرکزی ، ارگان منتخب خود را برای مهار و حل بحران تشکیلاتی موجود یاری رسانند . بدون برگزاری نشستهای مشترک عموم سازمانی و بحث و دیالوگ سازنده و رفیقانه ، نمیتوان از گسترش بحران جلوگیری کرد . (اتفاق آرا)

با دروهای رفیقانه

کمیته مرکزی سازمان

14 مه 2009

کمیته مرکزی طبق مصوبه 20 ماه مه خود نامه زیر را خطاب به هیئت ارتباطات مخالفین نامه سرگشاده ارسال کرد :

۷- نامه کمیته مرکزی به رفقای عزیز "هیئت ارتباطات مخالفین نامه سرگشاده" مورخه ۲۰ مه ۲۰۰۹

رفقای عزیز "هیئت ارتباطات مخالفین نامه سرگشاده "

با سلام های گرم !

کمیته مرکزی در نشست چهارشنبه 20 مه با توجه مصوبه نشست پنجم رفقای مخالفین نامه سرگشاده و همچنین نشست عمومی پالتاکی سه شنبه 19 مه ، در خواست زیر را با شمادرمیان گذارده و خواهان پاسخ فوری شمادر این شرایط حساس برای سازمان است :

کمیته مرکزی از شما دعوت میکند که در یک جلسه مشترک میان کمیته مرکزی و هیئت ارتباطات مخالفین نامه سرگشاده که لازم است به فوریت تشکیل شود در باره مصوبات نشست پنجم شما و از جمله نکات زیر گفتگو کنیم :

1- دلایل شما درباره اجتناب ناپذیر بودن جدایی و جستجوی چاره ای برای پرهیز از آن در صورت امکان و در یک گفتگوی رفیقانه

2 - اگر به هر دلیل شما مشروعیت نهاد قانونی کمیته مرکزی را به رسمیت نمیشناسید، کمیته مرکزی پیشنهاد برگزاری کنگره اینترنتی را حول انتخاب کمیته مرکزی و مسایل مورد اختلاف بویژه معیارهای حاکم بر رسانه های سازمان مطرح میکند.

3- اگر با اینهمه از نظر شما جدایی اجتناب ناپذیر باشد ، اجرای آن عقب بیفتد با این هدف که در باره اختلافات هم در میان اعضای سازمان بحث شود تا با آگاهی از نظرات همدیگر به طور دقیق و سنجیده این روال انجام شود و هم با بحث علنی در این باره ، مضمون این اختلافات با دلایل روشن در معرض افکار جنبش چپ قرار گیرد .

با سلام مجدد ، کمیته مرکزی

20 مه 2009

۸- نشست مشترک کمیته مرکزی با هیئت نمایندگی رفقای جدا شده

۲۸ مه ۲۰۰۹

جمع بندی و ارزیابی کمیته مرکزی از مذاکره با هیئت ارتباطات تجمع مخالفین نامه سرگشاده:

1 - کمیته مرکزی درباره مصوبات نشست ششم تجمع مخالفین نامه سرگشاده صحبت کرد و چنین مصوب کرد:

تا 21 مه نشست جمعی از رفقا تحت عنوان "تجمع مخالفین نامه سرگشاده" حق طبیعی و قانونی این رفقا بوده و "هیئت ارتباطات" این تجمع نیز مجاز به فعالیت برای هماهنگی نشست های این رفقا بود. اما تشکیل نهادی به نام "کمیته موقت ارتباطات" با وظیفه تجدید سازمان فعالیت سازمان، معنای دیگری جز حذف غیر قانونی کمیته مرکزی و غصب وظایف کمیته مرکزی و تجدید سازمان غیر قانونی اعضا و نهادهای سازمان ندارد. از نظر ما این نهاد به اعتبار هیچ ماده اساسنامه ای مشروعیت ندارد و کاملاً غیر قانونی است. (اکثریت آرا)

نظر-الف در این رابطه

خواهان حذف آن می باشم زیرا تغییر اسم تجمع مخالفان (با هر اسمی) اهمیت چندانی ندارد. انتساب مضمون فعالیت آنها به وظیفه تجدید سازمان، حذف و غصب کمیته مرکزی را صحیح نمیدانم با توجه به شرکت آنها در جلسه مشترک با کمیته مرکزی، انتساب این مضامین شاید به صورت جلسات بعدی آنها درست باشد ولی در ارتباط با جلسه ششم نمیتواند درست باشد.

2- جمع بندی و ارزیابی کمیته مرکزی از مذاکره با هیئت ارتباطات تجمع مخالفین نامه سرگشاده چنین است:

الف - کمیته مرکزی با تاکید بر اشتراکات پایه ای در چهارچوب مبانی برنامه و اساسنامه و تکرار این نظر کمیته مرکزی که اختلافات موجود در چهارچوب سازمان و خانه مشترک ما قابل بررسی و چاره جویی است، خواهان آن شد که بر این بستر مذاکره آغاز شود و رفقا پیشنهادات خود را ارائه دهند. اما اگر این مرحله به انجام نرسد همانطور که قبلاً هم کمیته مرکزی مطرح کرده راه قانونی دیگر برای جلوگیری از انشعاب تقاضای کنگره فوق العاده توسط مخالفین نامه سرگشاده است. و اگر این راه هم توسط رفقا رد میشود و همچنان بر جدایی اصرار داشته باشند راه دیگری جز مذاکره برای یک انشعاب متمدانه که در مصوبه نشست پنجم تجمع خود رفقا نیز تاکید شده نمی ماند. در پاسخ، رفقای هیئت ارتباطات پس از ارائه ارزیابی خود از روال آغاز بحران تا کنون، بار دیگر بر ارائه لیست مشترک از متهمین و موارد اتهام تاکید کردند و علاوه بر این درخواست جدیدی را نیز طرح کردند و خواهان آن شدند که کمیته مرکزی ارزیابی خود را از نامه سرگشاده ارائه دهد و اتهامات و متهمین را مشخص کند و اگر اتهامات وارد است با متهمین برخورد شود و اگر وارد نیست با اتهام زندگان برخورد مقتضی صورت گیرد. کمیته مرکزی در پاسخ مطرح کرد که پس از انتشار نامه سرگشاده و شروع فوری پاسخ مخالفین به آن، کمیته مرکزی در اولین نشست خود اعلام کرد که

مضامین این بحث ها از جنس بحران تشکیلاتی و بیانگر وارد شدن این بحران به مرحله حادثی از گذشته است و خواهان آن شد که این مساله در جلسات عمومی پالتاکی و با پرهیز از برخوردهای توهین آمیز و با تکیه بر موضوعات گرهی مورد اختلاف که از کنگره 13 در دستور قرار گرفته بررسی شود. بنا بر این کمیته مرکزی همچنان بر این موضع پای میفشارد. در مورد لیست متهمین نیز که توسط مخالفین نامه سرگشاده بطور مکرر تاکید میشود، لیست مشترکی وجود ندارد و راه پیشنهادی مرکزیت این است که در یک جلسه عمومی در این باره صحبت شود و افراد امضا کننده نامه، مصادیق مورد نظر خود را که در نامه سرگشاده مطرح شده بیان کنند. اما متاسفانه همچنان رفقای هیئت ارتباطات بر این پیشنهاد خود تاکید کردند و علاوه بر این خواهان آن شدند که خود اعضای کمیته مرکزی که نامه را امضا کرده اند موارد اتهام و لیست متهمین را در همان جلسه بیان کنند. رفقای امضا کننده نامه نیز پاسخ دادند که نامه را به صفت فردی امضا کرده اند و در این جلسه به منزله عضو نهاد کمیته مرکزی درباره یافتن طرحی برای حل مشکل مذاکره میکنند و اگر طرح برگزاری جلسه عمومی توسط رفقا پذیرفته شود طبعاً همه و از جمله اعضای کمیته مرکزی که نامه را امضا کرده اند در جلسه عمومی مزبور و به صفت فردی در این باره صحبت میکنند. در جریان جمع بندی رفیق X این نکته را نیز مطرح کرد که اگر رفقا جلسه عمومی را که افراد امضا کننده هر کدام نظر شخصی خود را مطرح میکنند میتوان برای شروع بحث دو نفر از امضا کنندگان نامه داوطلبانه نظر خود را ارایه دهند و از جمله خود نیز به عنوان یکی از این دو فرد، داوطلب شد. اما متاسفانه با همه تلاشهای کمیته مرکزی رفقا بر همان خواست اولیه خود پای فشردند و بدون انعطاف و حتی با افزودن شروط دیگر و از جمله طرح درخواست موضع گیری کمیته مرکزی درباره نامه سرگشاده و تحکم به اعضای کمیته مرکزی که در همان جلسه لیستی از متهمین ارایه کنند، در یک فضای سنگین پیشروی در مذاکره را با بن بست روبرو کردند. در پایان نیز رفیق X از کمیته مرکزی و رفیق Y از هیئت ارتباطات جمع بندی از نشست مشترک را ارایه کردند. رفیق X در جمع بندی ضمن بر شمردن اولویت اول ما که ممانعت از وقوع انشعاب است و اینکه اگر نشد دعوت رفقا به اقدام قانونی از طریق تقاضا برای کنگره فوق العاده و اگر نشد مذاکره برای جدایی متمدنانه و به دنبال دوره ای از مباحثات برای ارایه طبیعی اختلافات به جنبش مورد نظر ماست، تاکید کرد که متاسفانه رفقا از شرط قبلی خود نیز که مناظره با نمایندگان نامه سرگشاده بود عبور کرده و پیشنهاد موضع گیری مرکزیت در باره نامه سرگشاده و مشخص کردن لیست متهمین و اتهامات وارده و مجازات متهمین در صورت اثبات اتهام و یا مجازات اتهام وارد کنندگان در صورت رد اتهامات را مطرح میکنند که مرکزیت را به یک ارگان قضایی تبدیل میکند و بحران را تشدید میکند. در حالیکه راه حل در برگزاری اجلاس عمومی برای بحث در این باره است و از آنجا که رفقای امضا کننده نامه سرگشاده نماینده ندارند میتوان در جلسه دو رفیق به عنوان آغازگر بحث و نه نماینده نظر خود را ارایه دهند و سپس رفقای دیگر نیز نظرات خود را مطرح کنند. رفیق X با دعوت رفقا به پذیرش این راه حل در نشست تجمع مخالفین نامه سرگشاده، خواهان آن شد که در صورت مخالفت با این پیشنهاد، تقاضای کنگره فوق العاده و اگر این هم مورد موافقت قرار نگرفت در نهایت مذاکره برای جدایی متمدنانه مورد حمایت رفقا قرار گیرد.

نظر ر-الف در این مورد:

1- کمیته مرکزی با تکیه بر اساسنامه و برنامه سازمان و با تاکید بر اشتراکات سیاسی موجود که همه بر آن پای میفشارند در جلسه شرکت کرد تا از طریق قانونی و تشکیلاتی در جهت حل بحران و جلوگیری از جدائی تلاش نماید.

2- رفقای هیئت ارتباطات موقت بدون توجه به اشتراکات فراوانی که از نقطه نظر سیاسی مجموعه اعضا تشکیلات را بهم پیوند میدهد و به آن پایبند هستند، با تکیه بر سئوالهای اتهام و متهمین، گروهی اندک شمار و رهبری در سایه، بدون پذیرش تلاشهای کمیته مرکزی برای پرداختن به موارد فوق از طریق مجمع عمومی، نشست را بدون نتیجه گذاشتند.

3- رفقای هیئت ارتباطات متفق القول بودند که کمیته مرکزی بعنوان یک نهاد به نامه سرگشاده نپرداخته است. کمیته مرکزی ضمن پذیرش آن اعلام نموده است؛ بر مبنای تشخیص و ابعاد مسائل طرح شده در نامه، از ابتدا پرداختن به آنرا، از طریق مجمع عمومی و راه کارهای مبتنی بر خرد جمعی، پیشنهاد نموده است.

4- با توجه به عدم رضایت مخالفین نامه سرگشاده از تلاشهای مداوم کمیته مرکزی و از آنجائیکه کمیته مرکزی منتخب کنگره 13 میباشد، رفقای مخالفین نامه میتوانند طبق اساسنامه در مورد کمیته مرکزی اقدام کنند.

3 - در ادامه چاره جوییها برای پاسخ به بحران ، نکات زیر نیز مصوب شد :

الف - کمیته مرکزی بار دیگر تاکید میکند که اختلافات ما در چهارچوب مبانی برنامه و اساسنامه موجود سازمان است و ضمن تاکید بر تلاش برای ممانعت از انشعاب از رفقا میخواهد که اگر همچنان بر جدایی تاکید دارند ، ادامه مذاکره با کمیته مرکزی را برای بررسی راه های جدایی متمدانه حتما از دستور کار خود خارج نکنند. از نظر ما حتی اگر کار ما به جدایی بگشود ، اشتراکات پایه ای ما این امکان را میدهد که نوعی خاص و الگوی تازه ای از جدایی را که در عین حال اشتراکات ما را نیز منعکس کند به جنبش چپ ارایه دهیم . (اکثریت آرا)

پیشنهاد ر-الف

در رابطه با مسائل مناسباتی و آزرده گیها ورنجشش های شخصی و فردی ومسائلی از آن قبیل که در نامه سرگشاده مطرح شده از یکسو و پرسشهایی که رفقای مخالف نامه از آنها تحت عنوان معرفی متهمین واتهامات ، رهبری در سایه، گروه اندک شمار دارند از دیگر سو، کمیته مرکزی خواهان تشکیل هیئتی برای بررسی موضوع وتماس با امضاء کنندگان نامه برای حل این مسئله می باشد. طبعاً کار این هیئت فقط جمع آوری نقطه نظرات رفقا می باشد نه اظهارنظر، قطعاً پس از جمع آوری نظرات ، نتیجه کار این هیئت در اختیار همه اعضاء سازمان قرار خواهدگرفت تا بر مبنای آن قدم های بعدی برای حل مسائل تشکیلاتی برداشته شود. کمیته مرکزی همینجا از رفقائی که داوطلب برای شرکت در این هیئت هستند استقبال میکند.

۹ - نامه کمیته مرکزی به رفقای خواهان جدایی و پاسخ آنها به کمیته مرکزی
مورخه ۶ ژوئیه ۲۰۰۹

۹- الف: نامه کمیته مرکزی به رفقای خواهان جدایی

از : کمیته مرکزی سازمان

به : رفقای خواهان جدایی

موضوع : تحویل سایت رسمی سازمان

مورخ : 3 جولای 2009

با گرمترین سلامها

رفقای عزیز خواهان جدایی ، همانطور که هیات مذاکره کننده ما به اطلاع شما رسانده ، لازم است که سایت سازمان را به ما تحویل دهید.

متأسفانه شما در حالی که هنوز مذاکرات مربوط به نحوه جدایی و تقسیم امکانات سازمان در جریان بوده ، به شیوه ای غیر قانونی تغییرات وسیعی را در سایت صورت داده و فایل‌های صوتی و تصویری را نیز به تدریج حذف کرده اید . این تغییرات بدون فراخواندن نشست کمیسیون سایت و نیز بدون جلب رضایت کمیته مرکزی به عنوان بالاترین ارگان تصمیم گیرنده سازمان در فاصله دو کنگره انجام گرفته است.

شما همچنین از به اجرا درآوردن تصمیم کمیته مرکزی در مورد درج مصاحبه ر. X در سایت خودداری ورزیده و بر خلاف رویه تا کنونی ، فایل‌های صوتی - تصویری را هم مشمول معیار دیدگاه قرار دادید که بدعتی آشکار در عملکرد رادیو و تلویزیون سازمان محسوب میشود .

بر طبق اساسنامه سازمان کمیته مرکزی ارگان نهایی تصمیم گیری در مورد نهادها و عملکرد آنهاست و تنها کنگره سازمان میتواند در مورد عملکرد کمیته مرکزی و تأیید یا رد آن قضاوت کند . از اینرو ضمن احترام به نظر شما در مورد کمیته مرکزی منتخب کنگره 13 سازمان ، معتقدیم که عدم تحویل سایت به ما (به دلیل آنچه که تخطی کمیته مرکزی میخوانید) از هیچ پشتوانه قانونی و اساسنامه ای برخوردار نیست . این همه در حالی صورت می گیرد که شما مکرراً به درخواستهای ما مبنی بر برگزاری کنگره فوق العاده هم وقعی نگذاشتید .

از آنجا که ما برای بازسازی هر چه سریعتر فعالیت‌های سیاسی خود نیاز شدید به سایت داریم از شما مصرانه می‌خواهیم که حداکثر تا سه شنبه 7 جولای سایت را به ما تحویل دهید . در صورت مخالفت با این درخواست قانونی ما ، لطفاً پاسخ خود را با ذکر دلایل ، کتبا به اطلاع ما برسانید .

با آرزوی موفقیت برای شما

کمیته مرکزی منتخب کنگره 13 سازمان

۹- ب: پاسخ رفقای جدا شده به کمیته مرکزی مورخه ۶ ژوئیه ۲۰۰۹

X-ر

رفقای کمیته مرکزی

علیرغم پیشنهادات طرح شده توسط ما از طریق هیئت مذاکره کنند ه سازمان برای جدائی متمدنامه که در جلسه اول مذاکره با حسن نظر هیئت نمایندگی شما مواجه شد. شیوه برخورد شما دردوروم مذاکرات، اعلام عدم تمایل به ادامه مذاکره مسئول هیئت نمایندگی شما ر. "الف" و نیز نامه اخیرتان نشان داده که شما بجای حل متمدنامه مسائل مربوط به جدائی همچنان در مسیر خصمانه سازی مناسبات حرکت می کنید. از همین رو ما ادامه مذاکرات را بی حاصل و مختومه اعلام کرده و اعلامیه مربوط به جدائی را در اولین فرصت منتشر خواهیم کرد(اگر چه شما از طریق نوشته ر. "ب" و انتشار علنی آن قبل از اعلام پایان مذاکرات، جدائی را علنی ساخته اید).

ششم ژوئیه 2009

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر)